

עטרת תפארת

**יוצא לאור ע"י בית המדרש עטרת צבי
ע"ש שר בית הזוהר הרה"ק רבי צבי הירש מזידיטשוב זי"ע**

זמן ר"ת

יציאת השבת

כניסת השבת

17:53

17:21

16:18

*המנטים הינם לפי שעון חורף באופק בני ברק

לזכר עולם יהיה צדיק
הגאון רבי ישכר בעריש לאבין זצ"ל
בן רבי יצחק יעקב הי"ד - מונקאטש
נ"נ להרה"ק בעל ה"עטרת צבי" מזידיטשוב זי"ע

פנינים יקרים ממורינו הרב שליט"א

ואחרי כן ייצאו ברכוש גדול לא קיים בהם' וקשה לכאורה: למה יקפיד אותו צדיק על כסף וזהב, ולהנ"ל מיושב שפיר: שאם ייצאו ללא רכוש לא יתפרסם כל כך גדולת הבורא, אלא יאמרו שגלות מצרים הייתה אך ורק למען עונש ח"ו, לכן הקפיד אותו צדיק שייצאו ברכוש גדול לפרסם אלוקותו יתברך.

זקינינו המראה יחזקאל זי"ע עה"פ (דברים ח' ג') ויענך וירעיבך ויאכילך את המן אשר לא ידעת וגו', וזל"ק: וקשה. מה טובה זו שהתפאר עליהם שעינה אותם והרעיבם, והנה רש"י (מס' סנהדרין דף כ"ו) מפרש: כשאדם מחשב בדעתו להרוויח באיזה משא ומתן, על פי הרוב - המחשבה משקרת ולא יעשה חיל, וכן עינינו רואות: כי רבות מחשבות בלב איש, ועל פי הרוב באותו עסק שאדם סובר להרוויח, לא יעשיר ולא יקום, והשי"ת מפרנסהו ומזמין לו פרנסה ממקום אחר באופן שלא עלה בדעתו כלל.. וטעם הדבר: שיהיה בעל בטחון ולא יאמר כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה וכמו שכתוב בהמשך: **למען הודיעך כי לא הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם..**

וכן מובא מהרה"ק החוזה מלובלין זי"ע על דברי הגמ' (פסחים קי"ח) קשים מזונותיו של אדם כקרי"ס: **דאם קשים מזונותיו של אדם - יתנהג כבשעת קרי"ס** (דהישועה הגיעה באופן שלא חשבו עליה) שלא ירצה דווקא את הפרנסה באופן מסויים כי אם יחשוב בדעתו כי מה שירצה הקב"ה בשבילו - הוא טוב עבורו. והוסיף: כשהקב"ה משפיע לאדם טובה, שערי שפע, פרנסה ועושר ממקום קדושה - יש בתוכה כל מיני טובות אפילו יראת שמים. ומובא בספה"ק באר מים חיים וזל"ק: ברכת הקב"ה יתברך ויתעלה, כאשר תרד למטה, הנה היא כלולה מכל וכוללת בתוכה כל עניני הצטרפות האדם אשר על הארץ, - בניים, עושר, חיים טובים, תורה וחכמה, הכל אשר לכל נכלל בברכת הקב"ה, כי הוא השלם בכל וברכתו שלימה בכל.

בספה"ק 'מאור עיניים' מהרה"ק מטשראנביל זי"ע עה"פ וישראל אהב את יוסף (ל"ו), וזל"ק: הנה נודע היות התורה נצחית בכל אדם ובכל זמן, והיא קדמה לעולם, אלא שנתלבשה בסיפורי מעשיות כפי הזמן, דהיינו: בעת שהיו האבות אברהם

הרה"ק רבי יהודה צבי מרוזדול זי"ע שהיה נקרא בפי כולם 'דער ראזאלער רב' חתן זקינינו שר בית הזוהר הרה"ק העטרת צבי רבינו צבי הירש מזידיטשוב זי"ע עה"פ: 'והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים' וזל"ק: שאין הכוונה שרצה להתפאר לפני אביו, בזה שנעשה שר וחשוב במצרים כי אם כוונתו: שהוא תולה את כל הכבוד שיש לו בזכות אביו, וזהו 'והגדתם לאבי כל כבודי במצרים', היינו: שכל הכבוד שנותנים לי - אינו שייך אלי והוא רק בזכות אבי.

הרה"ק רבי דוד מסקווירא זי"ע: שבו איש תחתיו, אל יצא ממקומו, 'שבו איש תחתיו' שכל אחד יחזיק את עצמו בנמיכות רוח 'תחתיו', אבל אפילו אינו בדרגה זאת הרי 'אל יצא איש ממקומו' שלא ייצא עכ"פ מגדרו ויכיר את מקומו. (יומא דהילולא דיליה - ט"ו כסליו תר"פ)

זקינינו המהר"ם שיק זי"ע עה"פ (ל"ו ז') והנה תסובינה אלומותיכם ותשתחווין לאלומתי, וזל"ק: לשון 'תסובינה' הוא מלשון 'סיבה' כי הם (השבטים) היו סיבה לגדולתו, כי על ידי שמכרוהו עלה לגדולה.

ועוד מזקינינו המהר"ם שיק זי"ע עה"פ (ל"ז א') וישב יעקב וגו' פירש"י: ביקש יעקב לישב בשלווה, קפץ עליו רוגזו של יוסף - אמר הקב"ה: לא דיין לצדיקים שמתוקן להם עוה"ב אלא שמבקשים ג"כ לישב בשלווה בעוה"ז, וזל"ק: והוא תמוה, והלא מצינו צדיקים גדולים שהייתה להם שלווה גם בעוה"ז, ונתקיים בהם 'תורה וגדולה במקום אחד', ואמרתי לפרש וליישב: דהנה ישראל זכו ע"י יציאת מצרים שנתפרסם שמו של הקב"ה בין האומות, שיש אלוקים בישראל, והתחילו גם הם להאמין במקצת שיש ה' בארץ הזאת, וזה היה אחד הדברים בתכלית גלות מצרים: לפרסם שמו של הקב"ה ברבים, ולכן חלק מגזירה זו היה 'ואחרי כן ייצאו ברכוש גדול' דאילו היו יוצאים דלים וריקים לא היה אות כל כך שה' פעל כל זאת, וע"י שהוציאן הקב"ה ברכוש גדול, זה פעל על כל העולם להכיר גדולת וצדקת ה', ובזה גם יובן כוונת פירש"י (שמות י"א ב') 'שלא יאמר אותו צדיק: ועבדום ועינו אותם קיים בהם ואילו

יצחק ויעקב, נתלבשה התורה בסיפורי מעשיות שלהם, אך מ"מ צריך להיות כן בכל זמן, ונקרא 'תורה מלשון 'מורה דרך' וא"כ צריך להבין בפסוק זה מה הוראת דרך יש כאן, אמנם הנה נודע מאמר חז"ל (בראשית רבה א') עה"פ 'בראשית ברא' בשביל התורה ובשביל ישראל (הנקראים ראשית) והעניין כי תכלית כוונת בריאת העולמות היה רק להיטיב לברואיו, כי השי"ת לא היה צריך לברוא העולם בשביל עצמו, כי הוא שלם בכל מיני השלימות ולא יפול עליו שום חסרון ח"ו שנאמר כי בשביל כך ברא העולם, רק הכוונה בבריאת העולם הייתה: כי מטבע הטוב להיטיב, ועל כן ברא העולמות לשיוכלו הבריות ליהנות מטובו, ועיקר הטוב הוא מה שמתענגין ישראל בעשיית מצותיו, ובזה מתענגים על ה' בתענוג רוחני מעין עולם הבא ואז גם הקב"ה מקבל כביכול תענוג מזה. כמו שאמרו חז"ל (זוהר הק' ח"ג) ישראל מפרנסים לאביהם שבשמים כמשל האב שמתענג בילד שעשועיו, וזהו 'וישראל אהב את יוסף' דהנה איתא בזוהר הק' (ח"א) דהשי"ת נקרא 'ישראל סבא' ויוסף הוא ה'צדיק' כי מוסיף תמיד ביראת שמים להעלות מדרגות תחתונות אליו יתברך, ובהמשך הקרא: ועשה לו כתונת פסים - כי הצדיק עושה להשי"ת לבושים במה שיתלבש בו כביכול הקב"ה, והבן..

ביום ש"ק כ' כסליו יחול יומא דהילולא רבא הרה"ק רבי ברוך מויזניצא ה'אמרי ברוך' זי"ע בן הרה"ק רבי מנחם מענדיל מויזניצא ה'צמח צדיק' זי"ע, נסתלק בעש"ק שנת תרנ"ג

זקינינו המהר"ם שיק זי"ע התבטא עליו: כי הוא מוצא חן בעיניו כ'אתרוג קורפו' מהודר.

נכדו הרה"ק הישועות משה זי"ע היה מספר כי בליל ה'וואך נאכט' של זקיניו ה'אמרי ברוך' זי"ע הסבו יחדיו זקניו של הרך הנולד, הרה"ק ה'תורת חיים' מקאסוב זי"ע ומחותנו הרה"ק מרוזין זי"ע והמתיקן שיח סוד בענינים העומדים ברומו של עולם, והרה"ק מרוזין זי"ע שוחח רבות אודות גדולתו ושגב קדושתו של הרה"ק הרבי רבי ברוך ממעזיבוז זי"ע וסיפר עובדות רבות ממנו, בתום שיחתו, נענה הרה"ק ה'צמח צדיק' זי"ע אבי הבן: יודע אני כבר איזה שם יינתן לרך הנולד.. כי מתוך שיחתו המרובה אודות צדיק נשגב זה, הבין כי חותנו הק' ייעד לרך הנולד שם קדוש זה וכך הווה.

מדברי תורתו:

'כל המיצר לישראל נעשה ראש (סנהדרין ק"ד ע"ב) ומבאר: דכל הצרות והעגמנ"פ הבאים על האדם (כל המיצר) הם רק כדי לעוררו לתשובה בכדי שיהיה 'ושב ורפא לו' ועי"ז (נעשה רא"ש) נוט' ר'צון א'בינו ש'בשמים.

בסליחות אנו אומרים: 'אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו' (תהילים נ"א י"ג) התחלת הקרא א"ל ת'שליכני מלפניך נוט' אמ"ת וסיפיה דקרא א"ל ת'קח ממנו ג"כ נוט' אמ"ת, דאם תחילת הכוונה היא 'אמת' וכן סוף הכוונה היא 'אמת' אזי נכנס באמצע רוח דקדושה (רוח קדשך).

ביום המישי כ"ה כסליו יום ראשון דחנוכה יחול יומא דהילולא רבא 'שר התורה' הרה"ק רבי חיים מאטיניא זי"ע בן הרה"ק ה'אמרי ברוך' זי"ע. נסתלק ביום א' דחנוכה שנת תרצ"ב לאחר הדלקת נרות חנוכה (במנורה מהודרת שהובאה לפי רצון הרה"ק זי"ע - מפי עד ראייה הרה"ק העסקן רבי שמעלקא גריפפל ז"ל) כפי הידוע הרה"ק זי"ע שוחח רבות בעניין למה אין מברכין ברכת 'שהחיינו בעת פטירת האדם מן העולם, ואכן נעשה רצון קדשו, שנסתלק לאחר ברכת שהחיינו בהתלהבות מיוחדת על נרות חנוכה.

הרה"ק ה'מנחת אלעזר' ממונקאטש זי"ע מכתירו: נשר אריאל, ערוגת הבושם, שושן סודות, לו כל חמודות. ואביו ה'דרכי תשובה' זי"ע התבטא עליו בשנות אברכותו: מגפיו של אברך זה - הם כולם 'קבלה'.

כ"ק האדמו"ר מנאראל זצ"ל שח אודותיו: מקובל היה בגאליציא, שאחרי אמריו ופסקיו של הרב מאטיניא זי"ע אין עוררין.

הרה"ק הישועות משה זי"ע היה משנן רבות את מאמרו של דודו מאטיניא זי"ע על המשנה (אבות פ"א) כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, ופירש הרה"ק מאטיניא זי"ע: דאכן חלק ונחלה לעוה"ב יש לכל אחד מישראל לפי ערך עבודתו.. אך 'עולם הזה' היא נחלתם של יראי ה' וחושבי שמו בלבד.. והוסיף לזה הרה"ק ה'ישועות משה' זי"ע: היות ויראי ה' הם שמחים תמיד בחלקם אשר חנן אותם ה' והדאגה והעצב מהם והלאה, כי הם מלאים תמיד שמחה ואושר.

ידועה העובדא על כתב הבטחה לעוה"ב שנתן הרה"ק זי"ע לאחד מחסידיו בשם רבי משה אלי' שנתן לו לפי בקשת הרה"ק זי"ע את רוב כספו ואף מכר נכסים רבים שהיו לו למלאות את הסכום. לאחר פטירתו ציווה הרה"ק שיטמינו את המכתב, באמרו: אכן כן, לשם כך הפקדתי בידי את הכתב, ואף הוסיף: בעז"ה אקיים את אשר הבטחתי..

מתוך דברי המכתב.. דבר אמת ניתן לכתוב, היות שהר"ר משה אלי' ב"ר נחום עשה מצווה גדולה ונוראה, אשר אין למעלה הימנה, לכן אבטיחהו בהבטחה גמורה ומעולה אשר יזכה לחיי העולם הבא..וזכות הדבר הזה יאיר בהלו נרו..ובדרך כלל אשר יהיה טוב לו בזה ובכא..